

Nowym wyzwaniem związanym z rozwojem kapitału ludzkiego i społecznego poświęcone było spotkaniu ministrów edukacji państw OECD, które odbyło się w dniach 4-5 listopada 2010 r. w Paryżu. Dyskusje ministrów i wiceministrów z 38 krajów w ramach poszczególnych sesji panelowych dotyczyły przede wszystkim wpływu kryzysu na edukację, dopasowywania umiejętności uczniów do nowych potrzeb, efektywnego przygotowywania nauczycieli na potrzeby edukacji XXI wieku oraz wzmacniania wpływu edukacji na życie społeczne.

W ramach debaty dotyczącej skutków kryzysu i jego wpływu na edukację podkreślano konieczność zróżnicowania sposobów finansowania działań oświatowych oraz potrzebę zintensyfikowania współpracy między systemami edukacji a światem pracy. Zwracano przy tym uwagę na fakt, że w dobie kryzysu powinno się szczególnie ostrożnie wyznaczać priorytety w edukacji. Jednym z takich priorytetów powinna być opieka nad małym dzieckiem i edukacja wczesnoszkolna. Inwestycja w ten etap kształcenia przynosi bowiem najlepsze efekty dla późniejszego rozwoju kariery edukacyjnej i zawodowej młodych ludzi. W tym kontekście niepokój uczestników spotkania wzbudziły rosnące bezrobocie absolwentów oraz wysokie - w wielu krajach OECD - wskaźniki przedwczesnego rezygnowania z dalszej edukacji. W dyskusji nad dopasowywaniem umiejętności do zmieniających się potrzeb zwrócono uwagę na trudności w precyzyjnym definiowaniu wymagań rynku pracy. W tym kontekście szczególnego znaczenia nabiera odpowiedzialność szkoły za rozwój kluczowych kompetencji i podstawowych umiejętności, podczas gdy w rozwój umiejętności specjalistycznych i zawodowych, odpowiadających aktualnemu zapotrzebowaniu w miejscu pracy, w większym stopniu powinni angażować się pracodawcy. Ministrowie zwracali również uwagę na problemy związane z edukacją dzieci migrantów, których środowisko rodzinne nie zapewnia dostatecznego zaplecza edukacyjnego.

W części spotkania poświęconej zawodowi nauczyciela postulowano potrzebę zachowania wysokich standardów dla kandydatów do zawodu, stosowania zachęt dla osób aspirujących do pracy w szkole oraz wsparcia młodych adeptów sztuki pedagogicznej w pierwszych latach pracy. Podkreślano także konieczność udziału nauczycieli w doskonaleniu zawodowym oraz tworzenia dobrych warunków do korzystania z różnych ofert edukacyjno-szkoleniowych. Potrzeba ta jest najbardziej widoczna w kontekście stosowania nowych technologii informatycznych, które stanowią szczególne wyzwanie dla starszego pokolenia nauczycieli.

Źródło: men.gov.pl